వ్రాత

బుర్రా వెంకటసుబ్రహ్మణ్యం

ఆ వేళ వచ్చిన మనిషిని నేను మొదటచూసినప్పుడు అంతజాగ్రత్తగా పరీక్ష చెయ్యలేదు. నా బెంగాలీ స్నేహితుడూ, అతని చెల్లెలూ, నేనూ వసారాలో కూర్చుని మాట్లాడుతుండగా వర్షంలో తడిసి ఖండువాతో తల తుడుచుకుంటూ మెట్లెక్కేడాయన. గొడుగైనా తెచ్చుకోలేదు. వెంటనే ప్రమోద్ లేచి "ఇప్పుడేవస్తా"నని మాతో చెప్పి ఆయనతో లోపలిగదిలోకి వెళ్లిపోయాడు. వాళ్లిద్దరూ లోపలికివెళ్తుంటే అమియాదృష్టీ, ధ్యానం అంతా ఆమనిషిమీదనే నిలిచాయి. నేనుమట్టుకు అమియాముఖమే చూస్తూ కూర్చున్నాను. అప్పుడు అమియా "ఆయన్ని సరిగ్గాచూసేవా?" అనడిగింది నన్ను. "చూడలే"దనిసమాధానం చెప్పేను...... నేనా రోజులలో అమియానితప్ప మిగిలినవాళ్లని ఇష్టంగా సహించగలిగేస్థితిలో లేను. డార్జిలింగ్‌లో ఈఅన్ననీ, చెల్లెల్నీ చూసినప్పటినుంచీ లోకం యొక్క సాధారణసమస్యలు నాకు అర్థం కావడం మానేసేయి. మనస్సుకంతటికీ ఒకటే ఉద్దేశ్యం, హృదయానికంతటికీ ఒకటే కోరిక. జీవితానికంతటికీ ఒకటే నిరాశ...... ...

ఆయన ఇల్లువదిలేటప్పుడైనా ఆయనకేసి పరీక్షగా చూడమంది అమియా.

"అమియా 'ఆయన్ని సరిగ్గా చూసేవా?' అనడిగింది నన్ను"

"ఆమనిషిజోలి నాకెందుకుకాని, ఇప్పుడైనా... ఆవిషయంగురించి మనస్సుమార్చుకోవా?" అని దీనంగా ప్రశ్నించాను. నామాటకి జవాబులేదు. కాసేపు అమీాయూ మాట్లాడకుండా పరధ్యానంగా ఉండేసరికి నే నిన్నాళ్లూ మిడ్నపూర్ లో వాళ్లింట్లోఉండడంవల్ల కొద్దో గొప్పో లాభం కలుగుతోందికాని లేకపోలే దనుకున్నాను.

చటుక్కున నాకేసి తిరిగి, "ఈపెద్ద మనిషి ప్రమోద్ ని ఏదోగొప్పకుట్రలో దింపుతున్నాడని నాఉద్దేశ్యం" అంది. నేను కొంతసేపటివరకూ బోధపరచుకోలేకపోయాను.

అప్పుడు నెమ్మదిగా సర్దుకుని, "ఎటువంటి కుట్రని నీఅనుమానం?" అనడిగేను.

"పైకి జ్యోతిష్కుడనని చెప్తాడుకాని..."

"జ్యోతిష్కుడా?"

"అసలు రహస్యసంఘానికి దేనికో ప్రమోద్ ని సభ్యుడుగా చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నా డనుకుంటాను."

"రహస్యసంఘమా? ఖద్దరుబట్టలైనా కట్టుకున్నట్టులే దే ఆయన."

"ఖద్దరికీ ఈరహస్య సంఘాలకీ ఏమీా సంబంధంలేదు. కాని ఎందుకు నీకీ అనుమానం కలుగుతూందో చెప్తావా? ఆయన ఇంటి కెప్పుడొచ్చినా సంభాషణంతా గుసగుసలలోనే. వచ్చిన మొదటిసారి ప్రమోద్ ఆయనతో ఇంట్లోవాళ్లందరికీ పరిచయం కలిపేడుకాని తర్వాత ఎప్పుడొచ్చినా మావైపు చూడనేచూడడు; ఆయనగురించిమాతో ఏమీా మాట్లాడడు. నేనప్పుడప్పుడడిగితే, 'అతని మాటకేం లే! పిచ్చి జ్యోతిష్కుం చెప్తా'డని ఏదో మాటమార్చి మరిపించేస్తాడు. ఇదంతా చూస్తుంటే నిజానికి నాకు కొంచెం భయంగా ఉంది."

"ఆడవాళ్ల కన్నీ భయాలే" అని నేనన బోతుంటే ప్రమోద్ ఆయనతో సావిట్లోకొచ్చేసేడు. ఈరహస్యసంఘోద్యోగిని తీక్షణంగా పరీక్షచేద్దాం అనుకునేసరికి మొఖం నాకు కనపడకుండా తిప్పేసి ప్రమోద్ తో మాట్లాడడం మొదలెట్టేడు.

"నేను చెప్పినతారీఖువరకూ ఆకాగితం విప్పనని నువ్వు వాగ్దానం చేసేవుసుమా" అన్నాడాయన.

"తప్పకుండా నేనంతవరకూవిప్పనని నీకు మాటిచ్చాను కాదూ?" అని ప్రమోద్ సమాధానం చెప్పేడు.

ప్రమోద్ కి నమస్కారంచేసి ఆయన వెళ్లిపోతుంటే ప్రమోద్ "వర్షంగాఉంది. గొడుగిస్తా నుండ" మని లోపలికి వెళ్లబోయాడు. "పరవాలే"దంటూ ఆపెద్దమనిషితలమీాద ఖండువా కప్పుకుని వర్షంలోకి దిగివెళ్లిపోయాడు. ఆఖరికి నేనాయన్ని సరిగా చూడనేలేదు.

ప్రమోద్ మళ్లీవచ్చి మాతో కూర్చున్నాడు. ఒకనిముషం అన్నా చెల్లెలూ ఒకరినొకరు దృష్టితిప్పకుండా చూసుకున్నారు.

ప్రమోద్ నాకేసి తిరిగి "నీకు జ్యోతిషంలో ఏమైనా నమ్మకం ఉందా?"అనడిగేడు.

"నాకు జ్యోతిష్యంలో కొంచెంనమ్మకం ఉందేమో కాని,జ్యోతిష్కులలో నమ్మకం లే"దన్నాను.

ప్రమోద్ నవ్వేడు. "నాకూ జ్యోతిషికులలో నమ్మకంలేదుకాని, ఇప్పుడు వెళ్లిపోయిన స్నేహితుడు నాకు జ్యోతిషంలో పూర్తిగా నమ్మకం కుదిరేటట్టు చెయ్యాలని పంతంపట్టేడు...... ఏమిటి జరుగుతుందో చూడాలి."

అమీాయా, అందుకుంది. "నువ్వువిప్పనిమాటిచ్చిన కాగితం ఆసందర్భంలో నేనా?"

"అవును."

"ఏమిటది?"

"నాకూ తెలియదు."

"ఎన్నాళ్లలో విప్పొచ్చు నాకాగితం?"

"పదిరోజుల్లో. వచ్చే ౧౯-వ తారీఖున సాయంత్రం ఆరుదాటేక. విప్పిచదవగానే జ్యోతిషంలో నమ్మకం కలుగుతుందట."

"అయితే ఈవాళేవిప్పిచూడకూడదూ?"

"ఆడవాళ్ల కన్నీ అలాంటి బుద్ధులే... అమీాయా, నేనా రోజువరకూ విప్పనని మాటివ్వడం నువ్వుకూడా విన్నావుకా!"

"పరవాలేదులే. ఇక్కడ మేమిద్దరం మరెవరితోనూ చెప్పంలే."

"అదేకాదు. ఆకాగితంలో వ్రాయబడినది ఈపదిరోజులలోపునా జరిగే అనుకోని చర్యొకటి. ఇప్పుడే చూసేస్తే దానిలో తమాషాఅంతా పోతుంది."

"నిజంగా నీస్నేహితుడు గొప్పజ్యోతిషికుడా?"అనడిగేను నేను.

"జ్యోతిషికం చెప్తూ ఉంటాడుకాని, అంతగొప్ప జ్యోతిషికుడని నేనింతవరకూ చెప్పలేను. ఈఊళ్లో చాలామందికి అతనంటే చాలానమ్మకం. మనవాళ్లకేకాదు, దొరలకికూడాను. ఆరునెలలకిందట పోలీసులో ఒక దొరుండేవాడు. పెళ్లానికీ తనకీ పడేదకాదట. రమేష్—అంటే నాస్నేహితుడిని పిలిచి 'ఈ పెళ్లానికి విడాకులిచ్చి మరొకమంచిపిల్లని ఎప్పుడైనా పెళ్లాడుతానా లేదా' చెప్పమన్నాడట. ఆపెళ్లాన్ని విడిపించుకుంటాడనీ, మళ్లీ పెళ్లి చేసుకుంటాడనీ రమేష్ చెప్పేడట. అలా, చెప్పినట్టే, చెప్పినవేళలకే ఆఉద్యోగికి అన్నీ జరిగేయని రమేష్ చెప్తాడు...ఇప్పుడు మన జిల్లా కలెక్టరు కూడా జ్యోతిషంలో నమ్మకం ఉన్నవాడే. లేకపోలేదు. వారంరోజుల కిందటే రమేష్‌ని పిలిపించాడు. రమేష్ ఆయన చక్రంవేసి పరీక్ష చేసేడుకూడాను."

"ఈ దొరలకికూడా ఈ పిచ్చినమ్మకాలేమిటో?" అంది అమీాయా.

"మనవాళ్లకంటేకూడా వాళ్లకే ఎక్కువ నమ్మకం." అన్నాడు ప్రమోద్.

"నమ్మకం లేకపోయినా కుతూహలం వాళ్ళకి చాలా ఉంటుం"దన్నాను నేను.

ఆ తర్వాత చీకటి దేవరకూ కూడా ముగ్గురం ఏవేవో మాట్లాడేం కాని జ్యోతిషం మీద ప్రశంస మళ్ళీ రాలేదు. నేను అమీయాని 'నన్నెందుకు పెళ్ళి చేసుకోనంటా'వని మళ్ళీ అడగనూ లేదు............

ఈ సంభాషణ జరిగిన వారం రోజులకి సరిగా ప్రమోద్ ఇంట్లో అతని స్నేహితుడిని మరొకడిని చూసేను. ఆ స్నేహితుడిని చూడగానే ఎందువల్లనో కాని అతనంటే నాకు అసహ్యం కలిగింది. ఆ రోజున అతని చర్యలు మరీ చూచిన కొలది అసలే నచ్చలేదామనిషి నాకు. తెలివితక్కువ హాస్యాలు చెప్పి ముందు తనే గట్టిగా నవ్వడం ప్రారంభించేవాడు. మిగిలిన వాళ్ళందరూ నేనున్నానని ఇంగ్లీషులో మాట్లాడుతుంటే, తను మట్టుకు బెంగాలీలోనే మాట్లాడుతూ, చివరకి "ఓహో, మన మద్రాసీ స్నేహితు డిక్కడున్నాడన్న మాట మరచిపోతున్నా"నంటూ నాకేసి తిరిగి వేళాకోళంగా చూసేవాడు. తర్వాత అమీయాని ప్రమోద్ వాళ్ళ తల్లి అక్కడుండగానే, చనువుగా వీపుమీద గుద్దుతూ జుట్టుపట్టుకు లాగుతూ హింసించేవాడు. అమీయా అప్పుడప్పుడతనికేసి కోపంగా చూస్తూ ఉన్నా మొత్తానికి అతని కా చనువంతా ఇష్టంగానే ఇస్తున్నట్టు నాకు కనిపించింది. ముందర వీళ్ళకి తనేమైనా దగ్గిర చుట్టం ఏమో అనుకున్నాను. కానే పయాక మాటలలో చుట్టం కాదని తెలిసింది. చిన్నప్పటినుంచి కుటుంబస్నేహితుడు. కొన్నేళ్ళు చదువుకున్నాడు. కాని పెద్దపరీక్ష లేవీ చూడలేదు. చిన్ననాటిబట్టీ అమీయా అంటే ఇతనికి చాలా ప్రేమ. కాని రెండేళ్ళ కింద అమీయా నితను పెళ్ళిచేసుకోమనడిగితే ఇతనికి చదువూ ఉద్యోగం లేకపోవడంచూసి "నిన్ను పెళ్ళిచేసుకున్నాక పోషించమని మరెవరిని వెళ్ళి బతిమాలుకోమంటావో కూడా చెప్ప"మని సమాధానం చెప్పిందట. ఈ విషయాలేమీ దాచకుండా అతనెదురుగుండానే చూస్తున్న మొదటిసారే వాళ్ళంతా నాకు చెప్పేరు. అమీయా చెప్పడంలో ఏమీ సిగ్గుపడలేదు. అమీయా ఒప్పుకోలేదన్న చింతకూడా ఆమనిషి కంతున్నట్టు నాకు తోచలేదు. ఎన్నేళ్ళు బతికినా ఇతను నవ్వులాడుతూ వేళాకోళాలు చేస్తూ కాలంగడుపుతాడు కాని ఏవిషయంలోనూ దీక్షా శ్రద్ధా పట్టుదలా ఇతనికెన్నడూ ఉండవని నాలోనే ననుకొని ఊరుకున్నాను.

మాటల సందర్భంలో మౌనంగా ఉండడం నచ్చక ఆఖరికి "మీ రిప్పుడేం చేస్తున్నా"రని నేనడిగితే నాకేసి అతికోపంగా చూసేడతను. నాతోపాటు అమీయా గ్రహించి, తప్పంతా నా ఒక్కడిదే కాకుండా ఉండేందుకు, "నలిన్, నువ్విప్పుడేం చేస్తున్నావో మాకందరికీ చెప్పకూడదా ఏమిటి?" అంది.

"నేనేమీ ఉద్యోగం చెయ్యడం లేదని నీకు తెలుసును కదా. నన్నెందుకింకా ప్రశ్నలడగడం?" అన్నాడు నలిన్.

అమీయా దానికి జవాబు చెప్పింది. “నువ్వేం చేస్తున్నావని మేము అడిగితే, నువ్వే ఉద్యోగం చేస్తున్నావు, ఎంతడబ్బు సంపాదిస్తున్నావని కాదు మా ప్రశ్న; మనిషి జన్మెత్తేక అనేకమైన పనులు చేస్తూ ఉండొచ్చును. ఉద్యోగాలే కాదు, పద్యాలూ వ్రాస్తూ ఉండొచ్చును. రహస్యసంఘాలలో చేరి కుట్రలు పన్నుతూ ఉండొచ్చును. ఇటువంటిదేమైనా చేస్తున్నావా అని మా ప్రశ్న.”

“ఈరహస్య సంఘాలగురించి నీకెవరు చెప్పేరు?” అనడిగేడు నలిన్.

“నాకు తెలియదనుకున్నావా? నాకంతా తెలుసును. నువ్వీమధ్య అటువంటి సంఘంలో చేరేవని కూడా నాకు తెలుసును.”

అమీయా తల్లి ఇంతట్లో ఈరహస్యసంఘాలేమిటో బోధపరచమనడిగింది. ప్రమోద్ కొంతసేపూ అమీయా కొంతవరకు బోధపరచి చటుక్కున నలిన్ కేసి తిరిగి, “ఏమీ, నలిన్, అంతేకాదూ?” అనడిగింది.

“నిజమేకాని, నువ్వు చెప్పినదాంట్లో... కాని నాకుమట్టుకేం తెలుస్తుం”దన్నాడు.

“అదుగో, అదుగో, మాటమింగెయ్యకు. నువ్వేదో సంఘంలో చేరేవు.”

“అమీయాకి అందరూ రహస్యసంఘాలలో దిగుతున్నారన్న పిచ్చి పట్టుకుందేమిటా!” అనుకున్నాను.

“నిజంగానే, అమీయా. నేను చేరే”నన్నాడు నలిన్ నవ్వుతూ.

“అమీయా నలిన్ దగ్గిరకి పరుగెత్తి

“నేను నమ్మననుకుంటున్నావు కాని నీ చర్యలన్నీ నేనూ జాగ్రత్తగా చూస్తున్నాను సుమా” అంది అమియా, “చడీచప్పుడూ లేకుండా మాటమాటకీ ఊరొదిలేస్తూ ఉండడం, ఊళ్లో లేనట్టు ఎవరికీ తెలియనివ్వొద్దని ప్రమోద్‌ని బతిమాలుకోడం, నన్నడగకుండా నా రసాయనశాస్త్ర పుస్తకాలు పట్టుకుపోతూ ఉండడం అంతా నేనూ కనిపెడ్తూ ఉన్నాను.”

“అంతా బాగానే ఉందికాని, పోలీసు వాళ్లకీ రహస్యం ఊదెయ్యకుసుమా. నా కొంపముంచేస్తావు.” అని నవ్వేసేడు నలిన్.

ఇంతట్లో ప్రమోద్ నలిన్‌తో జ్యోతిషంగురించి మాట్లాడడం మొదలెట్టేడు. ‘చెల్లెలికి రహస్యసంఘాలూ, అన్నకి జ్యోతిష్యం—బాగానే ఉంది వేలంవెర్రి.’ అనుకున్నాను. ప్రమోద్ జ్యోతిషంగురించి మాట్లాడని రోజు లేదు. నాకు రోజులు గడిచిన కొలదీ విసుగెత్తుకొచ్చింది.

తనకికూడా ఆకాగితం చూపించమంది.”

“రమేష్, నాకు జ్యోతిషంలో స్థిరంగా నమ్మకం కలిగేటట్టు చేస్తానని వ్రతం పట్టేడు, తెలుసునా?” అన్నాడు ప్రమోద్.

“ఎలా కలిగిస్తాడేమిటి?” అడిగేడు నలిన్.

“నా కొక కాగితం జాగ్రత్తగా మడిచి మూడువైపులా అంటించేసి ఇచ్చేడు. ౧౯-వ తారీఖున నేనది విప్పాలట. విప్పి, అందులో ఉన్న వ్రాత చదవగానే జ్యోతిషంలో నమ్మకం కుదురుతుందట.”

“ఎక్కడుంది ఆ కాగితం?” అన్నాడు నలిన్.

"ఎందుకూ? ఇప్పుడు చూసేందుకు వీలు లేదు. ౧౯-వ తారీఖున సాయంత్రం ౬ గంటలు దాటేవరకూ చూడనని అతనికి నేను వాగ్దానం చేసేను."

"విప్పేందుకు కాదు. ఊరికే చూడడానికి. నువ్వు నిజం చెప్తున్నావో అబద్ధం చెప్తున్నావో నాకేం తెలుస్తుంది?"

"నిజంగానే ఆయన ప్రమోద్‌కి ఆ కాగితం ఇచ్చేడు" అంది అమీనాయూ.

"ప్రమోద్ నీకా కాగితం చూపించాడా, అమీనాయూ?"

"లేదు."

"చూసేవా మరి?.....తీసుకురా, ప్రమోద్. ఉంటునే సుమా."

ప్రమోద్ లేచి కొంతసేపట్లో ఆ కాగితం తీసుకొచ్చాడు. అందరం చూసేం. అమీనాయూ మళ్ళీ 'ఇప్పుడే విప్పిచూసేస్తే ఏమీ?' అంది. అలా వీలులేదన్నాడు ప్రమోద్, కాగితం కుడిచేతులో పట్టుకుని. చటుక్కున నలిన్ ఆ కాగితం లాక్కుని దూరంగా పారిపోయి కనురెప్పపాటులో జేబులో కత్తితీసి కాగితం చక్కగా విప్పి పెంకితనంగా చదివేసేడు. చదువుతున్న కాసేపూ అతని మొఖంలో చాలా ఆశ్చర్యం కనిపించింది. ప్రమోద్‌కి పట్టరాని కోపం వచ్చింది. అతని కళ్ళకేసి చూస్తే నలిన్ మీదకి ఉరికి చంపేస్తాడేమో అనుకున్నాను. ఇంతట్లో అమీనాయూ నలిన్ దగ్గరకి పరుగెత్తి తనకికూడా ఆ కాగితం చూపించమంది. నలిన్ చూపించనన్నాడు.

"నువ్వు ఎలాగో చూసేసేవుకా?" అంది అమీనాయూ.

"నేను చూసేసేను కాని నువ్వూ ప్రమోద్ ఇంకా చూడలేదే. అసలు ప్రమోద్ తనూ మీరూ దానిని చూడరని వాగ్దానం చేసేడుకాని నేను చూడనని వాగ్దానం చెయ్యలేదు."

చేసినపని, ఆడేమాటలూ అన్నీ నలిన్ అంటే నాకు అసహ్యం హెచ్చుచేసేయి.

అమీనాయూ ఇంకా బతిమాలుకుంది చూపించమని. ముమ్మాటికీ చూపించనన్నాడు నలిన్. పైగా అమీనాయూని లోపలికి వెళ్ళి జిగురు తెమ్మని ఆజ్ఞాపించాడు. మాట్లాడకుండా అమీనాయూ లోపలికి వెళ్ళి జిగురు తెచ్చింది. ప్రమోద్ కేసి చూస్తూ అన్నిపక్కలా ఆ కాగితం మళ్ళీ నలిన్ అంటించేసేడు. ఎంతో ఆప్యాయంతో కూడుకున్న మందహాసంతో ఆ కాగితం తెచ్చి ప్రమోద్‌కి ఇవ్వబోయాడు. ప్రమోద్ ముందర పుచ్చుకోలేదు. కాని అప్పటికే కోపం చాలావరకు చల్లారిపోయింది.

నలిన్ దీనంగా, "నన్ను క్షమించవా?" అన్నాడు. కాగితం అందుకుని ప్రమోద్ నువ్వుచేసినపని చాలా తప్పుపని సుమా" అన్నాడు.

"నేను చేసేపనులన్నీ తప్పు పనులే కాని నువ్వు నన్ను క్షమించినట్టేనా?"

కాసేపుంకి "క్షమించినట్టే" అన్నాడు ప్రమోద్. "పోనీ ఇప్పుడైనా చెప్తావా ఆ కాగితంలో ఏముందో?...నాఒక్కత్తెకే చెప్పు" అంది అమీయా.

"చెప్పేవంటే జాగ్రత్త" అన్నాడు ప్రమోద్.

"అబ్బే, నేను చెప్పను, ప్రమోద్... అమీయా, ఇప్పుడే చెప్తే దానిలో తమాషా ఏమీ ఉండదు. నేను చూపడంకూడా పొరపాటే."

"పోనీ, నీకైనా చదివేక జ్యోతిషంలో నమ్మకం కుదిరిందా?" అనడిగింది అమీయా.

"౧౯-వ తారీఖువరకూ చూస్తేనే కాని నాకూ కుదర"దన్నాడు నలిన్.

ఆతర్వాత రమేష్‌గురించి మాట్లాడడం మొదలెట్టేరు.

"రమేష్ అంటే మనవాళ్లకే కాకుండా దొరలకికూడా చాలా నమ్మకం అని విన్నానే"అన్నాడు నలిన్.

"అవును, వాళ్లకీను. వాళ్లల్లో చాలా మంది అతన్ని పిలిపిస్తూఉంటారు. ఒక పోలీసుద్యోగుండేవాడు. ఇప్పుడున్న వాడిముందటివాడే. రమేష్‌అంటే అతనికి అంతులేని నమ్మకం. అతనికేకాదు, మొన్న వచ్చిన జిల్లాకలెక్టర్‌కూడా రమేష్‌ని పిలిపించి జ్యోతిషం చెప్పించుకున్నాడు" అని చెప్పేడు ప్రమోద్.

"అలాగా?" అన్నాడు నలిన్.

ప్రమోద్ కాగితం పట్టుకుని,అమీయా జిగురు పట్టుకుని లోపలికి వెళ్లిపోయారు.

నలిన్ నాకేసి తిరిగి "౧౯-వ తారీఖు వరకూ మీారిక్కడే ఉంటారా?" అనడిగేడు.

"౨౦-వ తారీఖునో, ౨౧-వ తారీఖునో వెళ్లిపోదాం అనుకుంటున్నా"నన్నాను.

... ...

౧౯-వ తారీఖున సాయంత్రం నాలుగున్నరగంటలకి అమీయా, నేనూ కాఫీ తాగుతున్నాం. ప్రమోద్ ఇంట్లో లేడు.అమీయాని పదిరోజుల దగ్గర కొస్తున్నకొలదీ నాకు చెప్పరాని బెంగపట్టుకుంది. ఈరోజున మళ్లీ ఆఖరిసారి నా ఘోష మొదలెట్టేను. ఎంతో మృదువుగా ఆవిషయంగురించి మాట్లాడొద్దని నన్ను బతిమాలుకుంది అమీయా.

"నువ్వంటే నాకెంత ప్రేమో నీకుతెలుసునుకదా" అన్నాను.

"ఎంత ప్రేముంటే నేమీా? మన దేశాలు వేరు, మనభాషలు వేరు. మన......"

"నిజంగా నేను నీకు నచ్చితే, అమీయా, ఈభేదాలేవీ నీకు కనపడవు."

"కళ్లుమూసుకుంటే ఏమిప్రయోజనం?"

"నువ్వు బెంగాలీయువకుడిని ఎవరినైనా పెళ్లి చేసుకోవాలని అనుకుంటుంటే నీఅభ్యంతరాలన్నీ నేను బోధపరచుకోగలను. గొప్ప

కుటుంబంలో పుట్టినదానవు. దేశాలన్నీ తిరిగినదానవు. అర్థంలేని రాష్ట్రాభిమానం అవలంబించి 'బెంగాలీయువకులు బెంగాలీ యువతులకే' అంటే నేనొప్పను."

"మా బావొకడు సీమలో ఒకతెల్ల పిల్లని పెళ్లి చేసుకుని వచ్చాడు. చాలా మంచి పిల్ల, పాపం. కాని వాళ్లెవ్వరికీ పడలేదు."

"దానికీ దీనికీ ఏమైనా పోలికుందా, అమియా?"

"రెండూ ఒకటే."

"దానర్థం ఎవరో బెంగాలీఅబ్బాయిని నువ్వు ప్రేమిస్తున్నా వన్న మాట."

"ఇన్నాళ్లికి గ్రహిస్తున్నావు నువ్వు. నా కోసం ప్రత్యేకంగా ఎవరైనా రావడం చూసేవా?"

"ప్రమోద్ స్నేహితులు అనేకమంది వచ్చారు."

"ఎవరు?"

"ఎవరేమిటి?... నలిన్ నే చూడు."

"నలిన్ని పెళ్లి చేసుకోనని చెప్పేనే నే."

"పెళ్లి చేసుకోకపోవచ్చును, చదువు లేదనీ డబ్బు లేదనీ. ప్రేమిస్తూ ఉండొచ్చును కదా... ఏమిటంతాలోచిస్తున్నావు? నేనన్నది నిజమేనా?"

"ప్రేమ కాదు కాని... చాలా డబ్బుంటే నలిన్‌కి, రెండేళ్ల కిందట తను నన్నడిగినప్పుడు అంత చటుక్కున పెళ్లి చేసుకోనని చెప్పక పోదును."

"అదుగో. నేను చెప్పలేదూ?"...

ఇంతట్లో ప్రమోద్ వచ్చేసేడు.

"అమియా, మనకి నలభైవేల రూపాయిల నష్టం వచ్చింది."

"ఏమయింది, ప్రమోద్?"

"కలకత్తానుంచి శంకర్ ఇప్పుడే నాకు తంతి పంపించాడు. మనకి బాకీ ఉన్న వసంతలాల్ దివాలా ఎత్తేడు."

"నలభైవేలే!" అన్నాను నేను. మళ్లీ "లక్షలున్న వాళ్లు మీకు నలభైవేలొక లెక్కా?"

"ఎంతున్నా నలభైవేలు దమ్మిడీతో సమానం కాదు కదా." అన్నాడు ప్రమోద్.

అమియా వాళ్ల కలకత్తా మనిషి, శంకర్ని తిట్టడం మొదలెట్టింది. అంత అశ్రద్ధయితే మరొకరిని చూసుకోవాలంది. ఆ కోపంలో అమియా ముఖం నాకు చాలా అందంగా కనిపించింది. కాని వెంటనే వైఖరి మార్చేసి, "ప్రమోద్, నీ స్నేహితు డిచ్చిన కాగితంలో ఉన్న జ్యోతిష్యం ఇదే ఏమో" అంది అమియా.

"కావొచ్చును" అన్నాడు ప్రమోద్.

"చూద్దాం. తీసుకురా." అంది అమియా. ప్రమోద్ గోడకేసి చూసేడు.

"ఇంకా అయిదు గంటలు కూడా కాలేదు. ఇంతవరకూ ఆగినవాళ్లం ఆరుగంటలవరకూ కూడా ఆగొచ్చును" అన్నాడు.

అమీయా కది నచ్చలేదు.

"నీఇష్టం." అంది.

ఇంతట్లో ప్రమోద్ స్నేహితుడు ఒకడు హడావిడిగా ఇంట్లోకి పరుగెత్తుకొచ్చాడు.

"ఏమిటిసంగతి, బాసూ?"

"మీరింకా వినలేదూ?"

"ఏమిటి?"

"మనజిల్లాకలెక్టరుని ఎవరో పిస్తోలుతో చంపేశారు."

"ఎప్పుడు?"

"ఇప్పుడే. అరగంటకూడా కాలేదు."

అమీయా లేచి నుంచుంది.

"ఎవరు పేల్చేరు పిస్తోలు?"

"ఏమో పేరింకా తెలియదు. కలెక్టర్ కచ్చేరీలో ఉండగా కిటికీలోంచి పేల్చేడట ఆమనిషి.."

"ఆమనిషిని పట్టుకున్నారా?"

"పారిపోతుంటే పోలీసువాడొకడు తుపాకీ పేల్చేడు. గుండు వెన్నులోంచి శరీరంలోకి వెళ్లి ఆమనిషి కిందపడిపోయాడట. ఆసుపత్రిలో ఉన్నాడిప్పుడు, స్పృహతప్పిపోయి."

"ఎవరో ఇంకా తెలియలేదా?" అనడిగేను నేను.

"నేనంతా పూర్తిగా కనుక్కోకుండానే ఇక్కడికి పరుగెత్తుకొచ్చాను."

ఈ గడబిడ చూసి అమీయాతల్లి కూడావచ్చింది. ప్రమోద్ ఆవిడకి బోధపరిచాడు.

"ఎంత ఘోరం! ఎంత ఘోరం!" అందావిడ. "ఆవాగభార్య ఎంత ఏడుస్తుందో కదా ఈవాళ రాత్రి."

"చంపిన బెంగాలీయొక్క భార్యా?" అంది అమీయా.

"ఆవిడకూడాను" అంది అమీయాతల్లి.

"చంపినవాడికి పెళ్లయివుండదు. బెంగాలులో ఇలాంటిపనులు చేసేవాళ్లు పెద్దవాళ్లుకారు. అంతా కుర్రజట్టు" అన్నాడు ప్రమోద్ స్నేహితుడు.

"నలిన్ కి వీళ్లందరిసంగతీ తెలుసును. ఈవాళ సాయంత్రం నలిన్ రాగానే అదెవరో తెలుస్తుంది." అన్నాడు ప్రమోద్.

వెంటనే అమీయానూ నన్నూ, ప్రమోద్ నీ నలిన్ ఇంటికివెళ్లి అతన్నిక్కడికి తీసుకురమ్మాడు.

అమీయాతల్లి, "వాళ్లిల్లు ఊరికిఆచివరనుంది. ఎందుకంతతొందర? పోనిద్దూ" అంది.

అన్నా చెల్లెలూ వెళ్లడమా వద్దా అని ఇంకా వాదించుకుంటూనే ఉన్నారు. ఇంతట్లో ఊళ్లోవీధులన్నిటిగుండా పోలీసువాళ్లు గుంపులుగుంపులుగా పచార్లు మొదలెట్టేరు. ఇంట్లో అందరం వీధిసావిట్లోకివచ్చి నుంచున్నాం. ఎవ్వరూ ఇళ్లువిడిచి వీధిలోకివెళ్లేం

తెలుగు విశ్వవిద్యాలయము
గ్రంథాలయము
నమోదు సంఖ్య 0.31 ...

డుకు వీలులేదని ప్రకటనచేసేరు. ప్రమోద్ స్నేహితుడు తనింటికి వెళ్ళాలని బయలుదేరే సరికి వీధిమీదకాలుపెట్టగానే తుపాకీపట్టు కుని పోలీసువాడొకడు పరుగెత్తుకొచ్చాడు. ప్రమోద్ స్నేహితుడు తనింట్లో ఆడవాళ్ళుతప్ప మరెవరూ లేరనీ, తనువెళ్ళకపోతే వాళ్ళు బెంగ పెట్టుకుంటారనీ ఎంతో వాదించాడు. లాభం లేకపోయింది. తలవంచుకు మళ్ళీవచ్చేసేడు. రమారమి ఒకగంట అలాగే వీధిలోనుంచు న్నాం. ఆఖరికి విసుగెత్తి ఇక నా రోజుకి పీకే పాలుమరేమీ తెలియదనిచెప్పి లోపలికివచ్చి కూర్చున్నాం. కూర్చున్న రెండుమూడునిము షాలలో గడియారం ఆరుగంటలుకొట్టింది. ఎవరూ శ్రద్ధగా ఎన్నిగంటలుకొట్టిందో కూడా వినలేదు. అలా మాట్లాడుతూనే ఉన్నాం. పదినిముషాలుకూడా జరిగుండవు. వీధిసావిట్లో నాలుగు పోలీసుటోపీలు కనిపించాయి. తర్వాత ఒక తెల్లపోలీసుద్యోగి కనపడ్డాడు. అందరంలేచి వీధులోకి వెళ్ళేం.

"ప్రమోద్ బానర్జీ ఇల్లు ఇదేనా?" అడిగేడు ఆఉద్యోగి.

"అవును" అన్నాడు ప్రమోద్.

"నువ్వేనా ప్రమోద్ బానర్జీని?"

"అవును."

వెంటనే ప్రమోద్ వి రెండుచేతులూ ఒకపోలీసువాడు పట్టుకున్నాడు. ప్రమోద్ విడిపించుకో బోయాడు. మాట్లాడకుండా జేబులోంచి సంకెళ్లుతీసి ఆఉద్యోగి ప్రమోద్ చేతులు బంధించేసేడు. ప్రమోద్ తల్లి నేల మీదకి కూలిపోయి ఏడవడం మొదలెట్టింది. అమీనూ ఆవిడని ఓదారుస్తూ ఆఉద్యోగికేసి తీక్షణంగా చూస్తూ కూర్చుంది.

"నాకెందుకిలా సంకెళ్లు వేస్తున్నారు?" అంటూ ప్రమోద్ గంభీరంగా అడిగేడు.

"పోలీసుకచ్చేరీలో అంతా సావకాశంగా చెప్తాంకాని, నీఇల్లంతా ఇప్పుడు పరీక్ష చెయ్యాలి" అన్నాడాఉద్యోగి.

"ఎందుకూ?"

"సుకుమార్ మేష్ అన్న పేరుతో ఒక స్నేహితు డున్నాడు కాదూ?"

"అవును."

"అతనికీ నీకూ జరుగుతూ ఉన్న ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు కొన్ని పరీక్ష చెయ్యాలి."

"నాకూ అతనికీ ఎన్నడూ ఉత్తరప్రత్యు త్తరాలు లేవు."

"ఇంటి తాళాలన్నీ ఇచ్చి మమ్మల్నే పరి క్షచేసుకోనీ...నీ గదెక్కడ?"

రెండుచేతులతోటీ ప్రమోద్ మొల లోంచి తాళాలుతీసి అందిచ్చాడు. గదికేసి చూపించాడు.

మమ్మల్నెవ్వరినీ కదలనీకుండా ముగ్గురు పోలీసువాళ్లని కాపలాపెట్టి ఒకపోలీసువాడి తో ఆఉద్యోగి లోపలికి వెళ్లేడు. మిగిలిన గదులన్నీ కొంతసేపు పరిక్షచేసి ఆఖరికి ప్రమోద్ చూపించిన గదిలోకి వెళ్లేడు.

ఈలోపున అమీనాయా దుఃఖం ఆపుకోలేక అక్కడ నుంచున్న పోలీసువాళ్లని తిట్టడం మొదలెట్టింది.

"మా తప్పు కాదు తల్లీ. తెల్లవాళ్లని మీరు చంపడం మొదలెట్టే వాళ్లూరుకుంటారా మరి?" అన్నాడా ముగ్గురిలోనూ ఒకడు.

"మా ప్రమోద్‌కి ఈ సంఘటం విషయమై ఏ సంగతీ తెలియదు" అంది అమీనాయా.

అమీనాయా తల్లి పిచ్చెత్తినదానిలా తన కొడుకు కేసి చూస్తూ కూతురుమీద ఆనుకు నుంది.

"పిస్తోలు పేల్చి ఆయున్ని చంపిన మనిషిని పట్టుకున్నారా?" అనడిగేను నేను.

"ఏం, పట్టుకోలేకేం? అప్పుడే ఆమనిషి కడుపులో గుండుదెబ్బ ఆసుపత్రిలో చచ్చిపోయాడుకూడాను."

"ఆ మనిషి పేరేమిటి?"

"మాకు తెలియదు. చచ్చిపోయాడని విన్నాం. అంతే."

"ఈ సందర్భంలో మరెవరినైనా పట్టుకున్నారా?"

"ఈ మనిషి గుండుదెబ్బవల్ల పడిపోయిన సమయాన్నే అతనికి కాస్త దూరంలోనే రమేష్ అన్న మనిషిని చూసేం. కలెక్టర్ దొరగారిని చూడడానికి వస్తున్నానన్నాడు. పట్టుకున్నప్పుడు అతని జేబులో ఒక పిస్తోలుంది. అదెందుకక్కడుందనడిగితే తను దొరగారికి జ్యోతిష్యం చెప్పేవాడిననీ, తను దొరలతో తిరగడం నచ్చని బెంగాలీ కుర్రాళ్లు చంపేస్తారేమో అన్న భయంతో పిస్తోలెప్పుడూ ఓ జేబులో పెట్టుకుంటాననీ చెప్పేడు. అందుకు సర్కారువారి అనుమతి ఎందుకు పొందలేదంటే, వాటు వేరే అనుమతులు పెట్టుకుంటారని వారికి తెలియదని చెప్పలేదన్నాడు. పెద్దపోలీసుకచ్చేరీలో ఉన్నాడిప్పుడు……"

కానిస్టేబుల్లో ఏమిటేమిటో కాగితాలు చేతులో పట్టుకుని ఆ పోలీసుద్యోగి గదిలోంచి పైకి వచ్చాడు. నాకేసీ, అమీనాయా కేసీ చూస్తూ, "నేను మళ్లీ వచ్చేవరకూ మీరెవరూ ఇంట్లో ఏ సామానూ ముట్టుకునేందుకు వీలులేదు సుమండీ" అన్నాడు. మేము జవాబేమీ చెప్పలేదు.

ప్రమోద్ కేసి తిరిగి, "నీకీ హత్యవిషయమై ఏమీ తెలియదు కాదూ?" అన్నాడు మృదువుగా.

"ఏమాత్రం తెలియదు" అన్నాడు ప్రమోద్. ఉద్యోగి ఆ కాగితాలన్నిటిలోంచీ ఒక కాగితం పైకి తీసేడు. అది రమేష్ ప్రమోద్‌కిచ్చిన కాగితం. విప్పిచూపించాడు. అమీనాయా కూడా లేచినుంచుని చూసింది.

ఆ కాగితంలో ఉన్నదిదీ:

"19-వ తారీఖున రమారమి నాలుగున్నర గంటలకి మిడ్నపూర్ జిల్లా కలెక్టర్ తన కచ్చేరీలోనే చచ్చిపోతాడు."

చదివినవాళ్లం అందరం నిలువల్లా నీరైపోయాం. ఇదా రమేష్ వ్రాసిఇస్త! ఇదా నలిన్ చింపిచదివేస్త!......ప్రమోద్ కాసే పయొాక మాన్యుస్క్రిప్టులో మాయం.

"నువ్వు స్వయంగా చెప్పవలసిన బాధ్యత నీకు లేదు. ఆలోచించుకొని తర్వాత ఎప్పుడు తోస్తే అప్పుడు నీకు వచ్చినకథ చెప్పొచ్చును నువ్వు." అన్నాడా ఉద్యోగి.

"కథ కేమిటా లేదింకులో. అది నా స్నేహితుడు రమేష్ పదిరోజులకిందట నాకు జ్యోతిష్యంలో నమ్మకం కుదిరేటట్లు చేస్తానని ఇచ్చాడు. 19-వ తారీఖున సరిగ్గా ఆరుగంటలు దాటేక విప్పమన్నాడు. దానిమాట మరిచేపోయాను నిన్నటిదాకా నేను. నేను చెప్పినది నిజం అనేందుకు వీళ్లందరూ సాక్ష్యాలు."

"ఇప్పుడు నువ్వు చెప్తున్నకథ విన్నాక వాళ్లు సాక్షులు కాకేం చేస్తారు?"

"వాళ్లసాక్ష్యం అక్కరలేదు... అదికాక ఇక్కడ లేని స్నేహితుడుకూడా ఒకతను ఈ కాగితం చూసేడు. నేను ఇందాకే పైనే చూసేనుగాని ఆ స్నేహితుడు ఇప్పటి లోపలి వ్రాతకూడా చూసేసేడు. అతను నాకు సాక్ష్యం."

"ఎవరది ?"

"అతనిపేరు నలిన్‌దాసు —గుప్తా."

ఉద్యోగి మళ్లీ విషపునవ్వు నవ్వేడు.

"నలిన్‌దాస్—గుప్తా! ...మంచిసాక్షే! అతనే కలెక్టర్‌ని చంపుత. అతను చచ్చిపోతూ 'ప్రమోద్‌తో రమేష్ వ్రాసినది నిజం అయిందని చెప్ప'మని పలవరించాడు. ...ఈ కాగితం కోసమే వస్త నేను." ... ...

ప్రమోద్‌ని వాళ్లు తీసుకుపోయారు. ఇద్దరు పోలీసువాళ్లు మామీద కాపలా. అమీనా ఏకధారగా ఏడ్చేస్తోంది. పాపం, అమీనా తల్లి ఆవిచారంలో స్పృహతప్పి కొయ్యలా పడుంది. నాకళ్లల్లో కూడా నీరు గిర్రు మని తిరుగుతోంది. పాపం, ప్రమోద్ గతేమిటో!

అమీనాని ఓదార్చబోయాను. ఎంతో నాజూకైన తన చెయ్యి పట్టుకుని, "మరేమీ పరవాలేదు, అమీనా. ప్రమోద్‌ని ఏమీ చెయ్యరు వాళ్లు. ఏమీ చెయ్యలేరు. ఒక గంటలో మళ్లీ ఇక్కడ వుంటాడు" అన్నాను.

నాకేసైనా చూడలేదు. అమీనా ఏడుపు మానలేదు. నా భుజంమీద చంటిపిల్లలా తన తల వాల్చింది. నుదురుమీద పడుతూన్న తన ముంగురులు చేతితో వెనకకి దువ్వ సద్దేను. ఇంకా ఏడుస్తూనే నాకు జవాబిచ్చింది.

"ప్రమోద్ కోసం... అంత బెంగలేదు... తనేమీ... చెయ్యలేదు... కాని... నలిన్ మొఖం... ఈ జన్మలో... మళ్లీ నాకు కనపడదు."

నలిన్‌మాటే మరచిపోయాను నేను!